

Αριθμός 415 /2016

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Συγκροτήθηκε από την Ειρηνοδίκη Αθηνών, ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΟΥ ΑΓΓΕΛΙΚΗ, την οποία όρισε η Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Ειρηνοδικείου Αθηνών, με την παρουσία της Γραμματέως ΚΑΪΤΣΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 28/09/2016, για να δικάσει την παρακάτω υπόθεση μεταξύ :

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΝΤΑ: του , κατοίκου

Λάρισας () με ΑΦΜ , που παραστάθηκε δια του πληρεξούσιου Δικηγόρου του Ιωάννη Βαονάκη.

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ: της Ανώνυμης Εταιρείας με την επωνυμία «

», που εδρεύει στην Αθήνα () με ΑΦΜ

, που εκπροσωπείται νόμιμα και παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας Δικηγόρου της Σοφίας Παπαδογιάννη.

Ο ενάγων, με την από 25/05/2016 και αριθ. Κατ. ΓΑΚ 1592/2016 και ΕΑΚ 151/2016 αγωγή του διαδικασίας εργατικών διαφορών, ζήτησε τα κατ αυτήν. Δικάσιμος, για τη συζήτησή της, ορίστηκε αυτή που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας. Προσκομίστηκαν τα αριθ. Π0057919/20.05.16 και Π0219386/27.09.16 Γραμμάτια Προείσπραξης ΔΣΑ για τον ενάγοντα και το αριθ Π0219980/28.09.16 για την εναγομένη καθώς και τα αριθ. 259475, 342013,271682 σειρά Α αγωγή ποσού 40,00€, 3,00€ και 4,00€, που απαιτούνται για το καταψηφιστικό αίτημα της αγωγής.

Για την προκείμενη συζήτηση της αγωγής και μετά την εκφώνηση της υποθέσεως από το οικείο πινάκιο κατά τη σειρά εγγραφής της σ' αυτό, το Δικαστήριο αφού,

Άκουσε όσα αναπτύχθηκαν στο ακροατήριο.

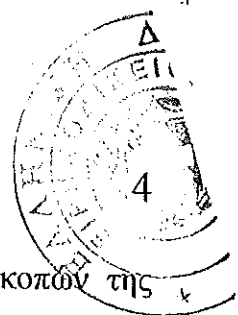
**ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

14/10
2
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Με το Ν.2472/1997 «Προστασία του ατόμου από την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα», που εκδόθηκε για την συμμόρφωση με τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης του 1981, που κυρώθηκε με το Ν. 2068/1992, και την οδηγία 95/46/EK, Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 24/10/95, θεσπίστηκαν οι όροι και προϋποθέσεις για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα των πολιτών, που έχουν «οικονομική αξία» και μπορούν να γίνουν αντικείμενο οικονομικής εκμετάλλευσης, και η δημιουργία φορέα ελέγχου της τήρησής των όρων του νόμου, της Αρχής Προσωπικών Δεδομένων, ώστε να διασφαλιστεί το ελάχιστο της προστασίας θεμελιωδών ελευθεριών των φυσικών προσώπων και της ιδιωτικής τους ζωής. Αποτελεί το πλαίσιο, με βάση το οποίο επιτράπηκε η καταγραφή, επεξεργασία και εκμετάλλευση προσωπικών δεδομένων πολιτών, από μη κρατικούς φορείς, αλλά οικονομικούς οργανισμούς και εταιρείες, που διαφορετικά, σύμφωνα με όσα επιτάσσει η συνταγματική έννομη τάξη, θα απαγορευόταν. Στον άνω νόμο και στο αρθ. 1 ορίστηκε το αντικείμενο του νόμου και στο αρθ 2 τέθηκαν οι ορισμοί των εννοιών. Έτσι α)«δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα» είναι κάθε πληροφορία, που αναφέρεται στο υποκείμενο δεδομένων, β)..., γ) «υποκείμενο δεδομένων» το φυσικό πρόσωπο στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα, που η ταυτότητά του είναι γνωστή ή μπορεί να εξακριβωθεί, δηλαδή να προσδιοριστεί αμέσως ή εμμέσως, ιδίως βάσει αριθμού ταυτότητας ή βάσει περισσότερων συγκεκριμένων στοιχείων, που χαρακτηρίζουν την υπόστασή του από άποψη φυσική, βιολογική, ψυχική, οικονομική, πολιτιστική, πολιτική ή κοινωνική, δ) «επεξεργασία δεδομένων» κάθε εργασία ή σειρά εργασιών, που πραγματοποιείται από το δημόσιο ή νομικό πρόσωπο δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου ή ένωση προσώπων ή φυσικό πρόσωπο με ή χωρίς βοήθεια αυτοματοποιημένων μεθόδων και εφαρμόζονται σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, όπως η συλλογή, η καταχώριση, η οργάνωση, η διατήρηση ή αποθήκευση, η τροποποίηση, η εξαγωγή, η χρήση, η διαβίβαση η διάδοση ή κάθε άλλης μορφής διάθεση, η συσχέτιση ή ο συνδυασμός, η διασύνδεση ή δέσμευση (κλείδωμα), η διαγραφή, η καταστροφή,ε)«Αρχείο δεδομένων» κάθε διαρθρωμένο σύνολο δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, που είναι προσιτά με γνώμονα κριτήρια συγκεκριμένα,

2^ο Φύλλο της αριθ. 415 /2016 απόφασης Ειρηνοδικείου Αθηνών
(Ειδική Διαδικασία Αποζημίωσης)

στ) «Διασύνδεση» μορφή επεξεργασίας, που συνίσταται στη δυνατότητα συσχέτισης δεδομένων ενός αρχείου με δεδομένα αρχείου ή αρχείων, που τηρούνται από άλλον ή άλλους υπεύθυνους επεξεργασίας, ή τηρούνται από τον ίδιο τον υπεύθυνο επεξεργασίας, για άλλο σκοπό, ζ) «Υπεύθυνος επεξεργασίας» οποιοσδήποτε καθορίζει τον σκοπό και τρόπο επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, όπως φυσικό ή νομικό πρόσωπο, η) «Εκτελών την επεξεργασία» οποιοσδήποτε επεξεργάζεται δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα για λογαριασμό υπεύθυνου επεξεργασίας, όπως φυσικό ή νομικό πρόσωπο, δημόσια αρχή ή υπηρεσία ή οποιοσδήποτε άλλος οργανισμός, θ) «Τρίτος» κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, δημόσια αρχή ή υπηρεσία ή όποιος άλλος οργανισμός, εκτός από το υποκείμενο των δεδομένων, τον υπεύθυνο επεξεργασίας και τα πρόσωπα που είναι εξουσιοδοτημένα να επεξεργάζονται τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, εφόσον ενεργούν υπό την άμεση εποπτεία ή για λογαριασμό του υπεύθυνου επεξεργασίας, ι) «Αποδέκτης» το φυσικό ή νομικό πρόσωπο, η δημόσια αρχή ή υπηρεσία ή οποιοσδήποτε άλλος οργανισμός, στον οποίο ανακοινώνονται ή μεταδίδονται τα δεδομένα, ανεξάρτητα αν πρόκειται για τρίτο ή όχι, ια) «Συγκατάθεση» του υποκειμένου δεδομένων κάθε ελεύθερη, ρητή και ειδική δήλωση βούλησης, που εκφράζεται με τρόπο σαφή και πλήρη επίγνωση, με την οποία το υποκείμενο, αφού προηγουμένως ενημερωθεί, δέχεται να αποτελέσουν αντικείμενο επεξεργασίας τα δεδομένα, που το αφορούν. Η ενημέρωση «περιλαμβάνει πληροφόρηση τουλάχιστον για το σκοπό επεξεργασίας, τα δεδομένα ή τις κατηγορίες των δεδομένων, που αφορά η επεξεργασία, τους αποδέκτες ή τις κατηγορίες των αποδεκτών των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, καθώς και το όνομα, επωνυμία και διεύθυνση του υπεύθυνου επεξεργασίας και του τυχόν εκπροσώπου του». Η συγκατάθεση μπορεί να αρθεί οποτεδήποτε, χωρίς αναδρομικό αποτέλεσμα. Σύμφωνα με το αρθ. 4§1 ορίζονται οι προϋποθέσεις και τα χαρακτηριστικά, που πρέπει να έχουν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, που πρέπει να συλλέγονται κατά νόμιμο και θεμιτό τρόπο, ώστε να μπορούν να τύχουν νόμιμης επεξεργασίας, που μπορούν να διατηρηθούν μόνο κατά τη

διάρκεια της περιόδου, που απαιτείται, για την πραγματοποίηση των σκοπών της συλλογής τους και της επεξεργασίας τους. Ενώ, ο όρος ότι αυτά μπορούν να διατηρηθούν και μετά την παρέλευση της περιόδου αυτής, με αιτιολογημένη απόφαση της αρχής, που να το επιτρέπει, για σκοπούς ιστορικούς, επιστημονικούς ή στατιστικούς (που δεν αποκλείουν και οικονομικό σκοπό) και εφόσον η Αρχή κρίνει ότι δεν θίγονται σε κάθε περίπτωση τα δικαιώματα των υποκειμένων τους ή τρίτων, δεν θεωρείται αυτοτελώς νόμιμη διαδικασία, κατά την άποψη του παρόντος δικαστηρίου, εφόσον υπάρχουν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, αλλά πρέπει να υπάρχει συγκατάθεση του υποκειμένου, που είναι πλέον αρμόδιο να κρίνει επί της διατήρησης, εφόσον ο σκοπός εξέλιπε, με όλους τους κινδύνους, που αυτό συνεπάγεται, ενώ η έλλειψη κρίσης και συναίνεσης δεν υποκαθίσταται από μόνη την κρίση τρίτου. Την ευθύνη για την τήρηση των προϋποθέσεων της §1 του άνω άρθρου, ως προς τη νομιμότητα συλλογής και επεξεργασίας των δεδομένων φέρει, σύμφωνα με την §2 του άρθρου ο «υπεύθυνος επεξεργασίας». Σύμφωνα με το αρθρ. 5§1 η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα επιτρέπεται μόνο όταν το υποκείμενο έδωσε τη συγκατάθεσή του, ενώ οι εξαιρέσεις κατά την §2 του άρθρου προβλέπονται αυστηρά περιοριστικά. Στο αρθρ. 6 προβλέπεται η «γνωστοποίηση» στην Αρχή Προσωπικών Δεδομένων της λειτουργίας αρχείου και έναρξης επεξεργασίας του, ενώ στα αρθ. 7 και 7Α, προβλέπονται ειδικές διατάξεις, που αφορούν τα «ευαίσθητα δεδομένα» και τις περιπτώσεις «εξαιρέσεων» από την υποχρέωση γνωστοποίησης στην αρχή και τη λήψη αδείας. Το άρθρο 10 ορίζει τις προϋποθέσεις, ώστε να διασφαλιστεί το «Απόρρητο και η Ασφάλεια της επεξεργασίας» των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Στα άρθρο 11 μέχρι και 14 προβλέπονται τα δικαιώματα του υποκειμένου των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Στο πρώτο από τα άρθρα αυτά (11)ορίζεται ειδικά το δικαίωμα ενημέρωσης του υποκειμένου, που πρέπει να πληροφορηθεί, από τον υπεύθυνο επεξεργασίας, κατά το στάδιο συλλογής των δεδομένων: α) την ταυτότητα του υπεύθυνου και του τυχόν εκπροσώπου του, β)το σκοπό επεξεργασίας, γ)τους αποδέκτες ή κατηγορίες αποδεκτών, δ)την ύπαρξη του δικαιώματός του πρόσβασης (στο αρχείο). Κατά την §2, αν για τη συλλογή ο «υπεύθυνος επεξεργασίας» ζητεί τη συνδρομή του υποκειμένου, οφείλει να

3^ο Φύλλο της αριθ. 415 /2016 απόφασης Ειρηνοδικείου Αθηνών
(Ειδική Διαδικασία Αποζημίωσης).

το ενημερώσει ειδικώς και εγγράφως για τα στοιχεία της παρ. 1 του άρθρου καθώς και τα δικαιώματά του, που προβλέπονται από τα αρθ. 11 μέχρι και 14 του νόμου. Με την παρ.3 ορίζεται, ότι αν τα δεδομένα ανακοινώνονται σε τρίτους, ενημερώνεται πριν από αυτούς το υποκείμενο, για αυτή την ανακοίνωση, ενώ οι λοιπές παράγραφοι αφορούν «ειδικές εξαιρέσεις», για λόγους εθνικής ασφάλειας, ιδιαίτερα σοβαρών εγκλημάτων, τη συλλογή για δημοσιογραφικούς σκοπούς, που αφορούν δημόσια πρόσωπα και ως προς αρχεία, που τελούν υπό την επεξεργασία του Υπουργείου Οικονομικών και λοιπών κρατικών φορέων και αφορούν υπόχρεους σε σχέση με φόρους, τέλη, δασμούς, ασφαλιστικές εισφορές.

Εξ αυτών συνάγεται, μεταξύ άλλων, ότι το δικαίωμα του υποκειμένου προσωπικών δεδομένων στην πληροφόρηση είναι «ειδικό», «ευρύ», «προστατεύεται αυτοτελώς» και «ρυθμίζεται» κατά τα επί μέρους στοιχεία του από τον νόμο. Δεν αρκεί συνεπώς μια κάποια πληροφόρηση ή οποιαδήποτε ατελής πληροφόρηση του υποκειμένου, αλλά απαιτείται να λάβει χώρα η ειδική ενημέρωση, που ορίζεται στο νόμο και να διασφαλιστεί η «ειδική συναίνεση». Ενώ, πέρα από τα δικαιώματα του υποκειμένου, στην περίπτωση που δεν τηρηθούν τα προβλεπόμενα στο νόμο, θεσπίζονται κυρώσεις του υπεύθυνου επεξεργασίας ή του τυχόν εκπροσώπου του, διοικητικές- ποινικές (αρθρ. 21- 23), αλλά και «αστική ευθύνη» των φυσικών ή νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου, που, κατά παράβαση του νόμου, θα προκαλέσουν περιουσιακή βλάβη ή και «ηθική βλάβη» στο υποκείμενο δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Συγκεκριμένα ορίζεται στο αρθρ. 23 §1 εδ.α ότι «φυσικό πρόσωπο ή νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, που κατά παράβαση του παρόντος νόμου προκαλεί περιουσιακή βλάβη, υποχρεούται σε πλήρη αποζημίωση», στο εδ. β ότι «Αν προκαλέσει ηθική βλάβη, υποχρεούται σε χρηματική ικανοποίηση», στο εδ.γ ότι «Η ευθύνη υπάρχει και όταν ο υπόχρεος όφειλε να γνωρίζει την πιθανότητα να επέλθει βλάβη σε άλλον». Κατά δε την §2 εδ α «η κατά το άρθρο 932 ΑΚ χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης για παράβαση του παρόντος νόμου ορίζεται κατ ελάχιστο στο ποσό των δύο εκατομμυρίων

(2.000.000) δρχ, εκτός αν ζητήθηκε από τον ενάγοντα μικρότερο ποσό ή η παράβαση οφείλεται σε αμέλεια». Ενώ, στο εδ. β της §2 ορίζεται, ότι «Η χρηματική αυτή ικανοποίηση επιδικάζεται ανεξαρτήτως από την αιτούμενη αποζημίωση για περιουσιακή βλάβη».

Εδώ, πρέπει να τονιστούν, προς αποφυγή παρανοήσεων των εμπλεκόμενων, οι ιδιαιτερότητες του νόμου και της προβλεπόμενης αποζημίωσης του υποκειμένου, που θίγεται, ως προς την ηθική βλάβη, που διαφοροποιούνται από τις αντίστοιχες διατάξεις των άρθρων του ΑΚ, που εφαρμόζονται μόνο συμπληρωματικά κατά το μέτρο που δεν αντιτίθενται στο νόμο. Προκύπτουν από τον ίδιο το νόμο 2472/97, αλλά και το σκοπό και συνθήκες, υπό τις οποίες προβλέφτηκε η δυνατότητα επεξεργασίας των προσωπικών δεδομένων των υποκειμένων. Τα θεμελιώδη δικαιώματα των υποκειμένων, δηλαδή, που μπορεί να θίγονται ή περιορίζονται, όχι μόνο διασφαλίζονται συνταγματικά, αλλά τίθενται, υποτίθεται, υπό την «εγγύηση του Κράτους» και περιορίζονται μόνον χάριν λόγων δημοσίου συμφέροντος και υπό προϋποθέσεις. Ο λόγος της έκδοσης της Οδηγίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όμως, για την διαβίβαση και επεξεργασία προσωπικών δεδομένων, στην οποία πρόσχώρησε και ο εθνικός νομοθέτης, έγινε χάριν «οικονομικής εκμετάλλευσης» τους από διεθνείς Οικονομικούς Οργανισμούς. Υπό το βάρος αυτό, υπό την έννοια εξισορρόπησης δικαιωμάτων και υποχρεώσεων, ο νόμος πλαίσιο (ν. 2472/97) θέσπισε το «ελάχιστο» της διασφάλισης των υποκειμένων και των συνταγματικά κατοχυρωμένων θεμελιωδών δικαιωμάτων τους, των οποίων τα απλά (και όχι μόνο ενίοτε) δεδομένα, επειδή έχουν και οικονομικό αντικείμενο, συλλέγονται, καταγράφονται, διατηρούνται, όχι μόνο για το σκοπό που συλλέγονται (π.χ πώληση πελατολογίου εταιρείας, συμβληθείσας με τα υποκείμενα δεδομένων, σε άλλη εταιρεία, για άλλους σκοπούς) και γίνονται αντικείμενο εξυπηρέτησης οικονομικών σκοπών, που χωρίς την άνω πρόβλεψη θα ήταν «παράνομο» και απόλυτα απαγορευμένο. Ενώ, δεν υπάρχει αναλογία μεταξύ του σκοπού, που υπηρετείται, και των θεμελιωδών δικαιωμάτων των υποκειμένων. Υπό αυτή την έννοια και σκοπία ενήργησε και ο εθνικός νομοθέτης, που διαφορετικά θα ήταν «αναξιόπιστος». Υπό αυτή την έννοια προκύπτει και ποιος φέρει την «ευθύνη

7

4^ο Φύλλο της αριθ. 415 /2016 απόφασης Ειρηνοδικείου Αθηνών
(Ειδική Διαδικασία Αποζημίωσης)

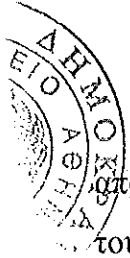
τήρησης των όρων του νόμου», η κατανομή του «βάρους απόδειξης» και όλα τα λοιπά. Κατά την πρόκριση του νομοθέτη την ευθύνη έχει καταρχήν ο «υπεύθυνος επεξεργασίας», γεγονός εύλογο, αφού λαμβάνει δυνητικά και τα οφέλη. Περαιτέρω, «μόνη η παράβαση» διάταξης του νόμου «ενεργοποιεί» και τις συνέπειες για τους παραβάτες, εξ ου η ευθύνη είναι «νόθος αντικειμενική και τεκμαιρόμενη». Ως συνέπεια, το δικόγραφο της αγωγής του θιγόμενου από την «παράβαση», που επιδιώκει αποζημίωση για «ηθική βλάβη», που ορίζεται ανεξάρτητα από την περιουσιακή, αρκεί να αναφέρει την παράβαση, που οδηγεί, ως αποτέλεσμα, στην «ηθική του βλάβη», ως απλή «τυπική διαδικασία απόδειξης της παράβασης», ώστε να μη υπάρχει ανάγκη αναφοράς των επί μέρους στοιχείων της ηθικής βλάβης (κατ αντίθεση των άρθρων του ΑΚ, αλλά και της περιουσιακής βλάβης, που απαιτεί πλήρη αιτιολόγηση), που υπέστη στην προσωπικότητά του, που εμφανίζεται και είναι δεδομένη. Γεγονός, που προκύπτει από τον ίδιο το νόμο, που δεν παρέχει και ευχέρεια στο δικαστήριο να μη λάβει υπόψη του το αποκλειστικό «κατώτατο όριο» αποζημίωσης για ηθική βλάβη, που ορίστηκε στο ποσό των 5.869,61€, εκτός μόνο αν ο ενάγων αιτείται χαμηλότερο ποσό, ή η παράβαση οφείλεται σε «αμέλεια». Η έννοια της αμέλειας, στην προκείμενη περίπτωση είναι «ειδική». Απαιτείται, όχι μόνο να μη γνωρίζει ο υπεύθυνος της αποζημίωσης τα θεμελιωτικά στοιχεία του πταίσματός του, γεγονότα που οδήγησαν στην ηθική βλάβη, λόγω παράβασης του νόμου, αλλά και «να μη όφειλε να γνωρίζει», αφού διαφορετικά ευθύνεται. Η περίπτωση αυτή ενεργοποιείται κυρίως (αν όχι μόνο) στην περίπτωση που υπεύθυνος επεξεργασίας δεν είναι Οικονομικός Οργανισμός και Εταιρεία αυτού του σκοπού. Διότι, οι τελευταίοι, προς όφελος των οποίων θεσπίστηκε η επεξεργασία προσωπικών δεδομένων των υποκειμένων, λαμβάνουν τα οικονομικά οφέλη και φέρουν και την ευθύνη τήρησης του νόμου, που οφείλουν να γνωρίζουν και γνωρίζουν λόγω του κύκλου εργασιών τους. Η μόνη περίπτωση να μη υπέχουν ευθύνη είναι εφόσον δεν παρέβησαν τους όρους του νόμου. Διότι, εν προκειμένω το κέντρο βάρους τίθεται μόνο στην τήρηση των διατάξεων του νόμου και σε τίποτε άλλο, πέραν αυτού.

Με την υπό κρίση αγωγή εκθέτει ο ενάγων ότι στις 11/4/2015 συνήψε σύμβαση χορήγησης καταναλωτικού δανείου και έλαβε από την εναγομένη μικρό δάνειο ύψους μαζί με τους υπολογιζόμενους τόκους € και διαχειριστικά έξοδα, υπό τους ειδικότερους όρους και προϋποθέσεις που αναφέρονται στο δικόγραφο. Ότι ήταν συνεπής με τις υποχρεώσεις του και κατέβαλε τις δόσεις. Εκ παραδρομής λησμόνησε για λίγες ημέρες να καταβάλλει την τελευταία δόση του δανείου από €, προς πλήρη εξόφληση. Έτσι, στις 27/11/15 δέχτηκε τηλεφώνημα από άγνωστή του εταιρεία με την επωνυμία « Ανόνημη Εταιρεία Ενημέρωσης Οφειλετών για Ληξιπρόθεσμες Οφειλές», που τον ενημέρωσε, δια προστηθείσας υπαλλήλου της, ότι όφειλε το άνω ποσό. Ότι ο ίδιος δεν είχε καμία ενημέρωση από την εναγομένη πριν τη διαβίβαση των προσωπικών του δεδομένων στην άνω εταιρεία και η συμπεριφορά της αυτή ήταν υπαίτια, παράνομη και του προκάλεσε ανησυχία, φόβο και αγανάκτηση, ενώ στη συνέχεια, απευθύνοντας επιστολή στην άνω εταιρεία και την γραμματεία καταναλωτή, διαμαρτυρήθηκε για την άνω συμπεριφορά της εναγομένης. Επιδιώκει, δε, με την άνω αγωγή να υποχρεωθεί η εναγομένη να του καταβάλλει ως αποζημίωση για ηθική βλάβη, την οποία υπέστη από την παράνομη συμπεριφορά της, το ποσό τών πέντε χιλιάδων οκτακοσίων εξήντα εννέα ευρώ και 40 λεπτά (5.869,40€), να κηρυχθεί η απόφαση, που θα εκδοθεί προσωρινά εκτελεστή και να καταδικαστεί η εναγομένη στην καταβολή της δικαστικής του δαπάνης.

Έτσι έχουσα η αγωγή, για το παραδεκτό της συζήτησης της οποίας προσκομίζεται το απαιτούμενο δικαστικό ένημο, όπως αναφέρεται στα τυπικά στοιχεία της παρούσας, και το γραμματίο προείσπραξης της αμοιβής του δικηγόρου, όπως προκύπτει από τα αντίστοιχα γραμμάτια του ΔΣΑ, αρμόδια και παραδεκτά φέρεται στο δικαστήριο αυτό (αρθρ. 14, 25) και κατά την ειδική διαδικασία των διαφορών που αφορούν αποζημιώσεις οποιασδήποτε μορφής περιουσιακής ζημίας ή ηθικής βλάβης, που προκλήθηκε από όποιο μέσο διάδοσης πληροφοριών, όπως και οι συναφείς αξιώσεις προστασίας προσωπικότητας των προσβληθέντων (αρθ. 614§7) και του αρθ. 23 του Ν. 2472/1997, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει. Ενώ, πρέπει να αναφερθεί, ότι μετά την τροποποίηση των αρθρ. του ΚΠολΔ, με το Ν. 4335/2015, που εφαρμόζεται σε όσες αγωγές ασκηθούν.

Handwritten marks and initials at the bottom left of the page, including the Greek letters ΣΑΝ.

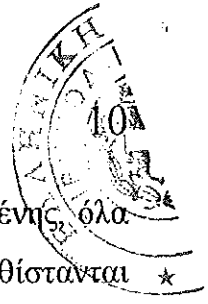

5° Φύλλο της αριθ.⁴¹⁵...../2016 απόφασης Ειρηνοδικείου Αθηνών
(Ειδική Διαδικασία Αποζημίωσης)

από 1/1/2016 και εντεύθεν, την απλοποίηση των ειδικών διαδικασιών, την τροποποίηση του αρθ. 591 ιδίου κώδικα, που παρέχει τη δυνατότητα της άσκησης ανταγωγής και δυνατότητα συνεκδίκασης αντιθέτων αγωγών, αλλά και την εξ ολοκλήρου αναμόρφωση της τακτικής διαδικασίας, που περιλαμβάνει πλέον και κυρίως συμβάσεις, δεν εμφανίζει προβλήματα, όπως συνέβαινε υπό την ισχύ του προηγούμενου ΚΠολΔ (βλ ενδ. ΠΠρΑθ 631/2010, ΠΠρΑθ 1151/2010, ΕιρΑθ 3277/2014, ΝΟΜΟΣ). Περαιτέρω, η αγωγή είναι ορισμένη κατά τις ειδικότερες διατάξεις των αρθ. 216, 117, 118 ΚΠολΔ, βάσιμη κατά το νόμο σε όλα αυτής τα αιτήματα, σύμφωνα με τις διατάξεις των αρθ. 57, 59, 298, 299, 932 ΑΚ, 2, 6, 10, 11, 13, 23 του Ν. 2472/97, 907, 908, 176, 192§2 ΚΠολΔ και πρέπει να εξεταστεί και στην ουσία της.

Η εναγομένη αρνείται την αγωγή, υποστηρίζοντας ότι δεν υπέπεσε σε καμία παράβαση, ότι ο ενάγων ενημερώθηκε κατά την κατάρτιση της σύμβασης, παρείχε τη συναίνεσή του ως προς τη χρήση των προσωπικών δεδομένων του, για το σκοπό της σύμβασης και δεν υπέστη καμία προσβολή στην προσωπική, οικογενειακή, κοινωνική του κατάσταση και προβάλλει τις ενστάσεις της αοριστίας, εφόσον ο ενάγων δεν εκθέτει ποια στοιχεία του διαβιβάστηκαν στην εταιρεία ενημέρωσης οφειλετών, ούτε γεγονότα που συνιστούν την επικαλούμενη ηθική του βλάβη, καταχρηστικής άσκησης δικαιώματος, διότι δεν υπέστη καμία βλάβη εκ της διαβίβασης των δεδομένων του στην εταιρεία ενημέρωσης οφειλετών για ληξιπρόθεσμα χρέη και για τους σκοπούς της σύμβασης δανείου και εκ του ότι δέχτηκε μια τηλεφωνική κλήση, όπως και ένσταση εκ του αρθ. 23 του Ν. 2472/97 προς μείωση του ποσού σε ύψος κατώτερο του αιτούμενου, για το λόγο ότι τα πραγματικά γεγονότα, που επικαλείται ο ενάγων και εκ των οποίων υπέστη ηθική βλάβη ούτε γνώριζε, ούτε ήταν δυνατόν να προβλέψει.

Έτσι έχουσα η άρνηση, που σύμφωνα με όσα αναφέρθηκαν, είναι συνάρτηση της παράβασης ή μη του νόμου εκ της εναγομένης, προβάλλεται νόμιμα και αιτιολογημένα και θα εξεταστεί, όπως και οι λοιπές ενστάσεις πλην της αοριστίας, που πρέπει να απορριφθεί, για όσους λόγους αναφέρθηκαν στη μείζονα πρόταση.

Από την εξέταση του εναγομένου, την κατάθεση του μάρτυρα της εναγομένης, όλα τα έγγραφα, που νόμιμα επικαλέστηκαν και προσκόμισαν οι διάδικοι, που καθίστανται κοινά, τους ισχυρισμούς και ομολογίες των διαδίκων, που περιλαμβάνονται στις προτάσεις τους και από όλη γενικά τη διαδικασία αποδείχτηκαν, κατά την κρίση του δικαστηρίου αυτού, τα εξής:

Ο ενάγων στις υπέβαλλε ως δανειολήπτης την με αριθ. αίτησή του στην εναγομένη, για χορήγηση καταναλωτικού δανείου και συνήψε με αυτή σύμβαση δανείου, ύψους μαζί με τα έξοδα και τους τόκους, υπό τους ειδικούς όρους αυτής, ποσού Ή. Το ποσό του δανείου συμφωνήθηκε να καταβληθεί σε 36 δόσεις έντοκες, με σταθερό επιτόκιο 15% συμπεριλαμβανόμενης της εισφοράς του ν. 128/75, της πρώτης καταβλητέας στις 11/5/14 από : € των λοιπών καταβαλλόμενων την αντίστοιχη ημέρα του μήνα από Ή και της τελευταίας καταβαλλόμενης στις 11/4/17 από €. Στην προσκομιζόμενη σύμβαση και ως προς την επεξεργασία των προσωπικών δεδομένων του ενάγοντα, που συλλέχθηκαν κατά την υπογραφή της σύμβασης αναγράφεται ότι: «Εφόσον δεν έχει σημειωθεί αρνητική επιλογή στο τέλος του κειμένου της αίτησης, που αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της παρούσας, ο «Οφειλέτης» παρέχει τη ρητή χωρίς όρους συγκατάθεσή του στην «Τράπεζα» και στις συνεργαζόμενες με αυτήν εταιρείες να επεξεργάζεται, κατά την έννοια του Ν. 2472/97, για τους σκοπούς της παρούσας, τα προσωπικά δεδομένα, που αναφέρονται σε αυτή, όπως και αυτά που προέρχονται από τη λειτουργία της σύμβασης και του λογαριασμού καταθέσεων, που κατ εντολή του «Οφειλέτη» θα ανοίγει και σε περίπτωση εξώδικης ή δικαστικής διεκδίκησης οφειλομένων, να διαβιβάζει αυτά σε τρίτα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, στα οποία έχει ανατεθεί η είσπραξη. Τα προσωπικά δεδομένα της παρούσας επιτρέπεται να χρησιμοποιηθούν από την «Τράπεζα» ή τις θυγατρικές της εταιρείες για την ενημέρωση του «Οφειλέτη» για προϊόντα και υπηρεσίες, εκτός αν αυτός δηλώσει ρητά ότι δεν επιθυμεί την ενημέρωση, καθώς και από τον Προμηθευτή και τους υπαλλήλους του με σκοπό την είσπραξη για λογαριασμό της «Τράπεζας» των δόσεων του δανείου». Με βάση την άνω παράγραφο η εναγομένη κοινοποίησε τα προσωπικά δεδομένα του ενάγοντα στην εταιρεία με την επωνυμία « Ανώνυμη Εταιρεία Ενημέρωσης

111
1
111

6° Φύλλο της αριθ.⁴¹⁵...../2016 απόφασης Ειρηνοδικείου Αθηνών
(Ειδική Διαδικασία Αποζημίωσης)

Οφειλετών για Ληξιπρόθεσμες Απαιτήσεις», που ιδρύθηκε και λειτουργεί υπό τους όρους του Ν. 3758/2009, με την οποία είχε συνάψει σύμβαση παροχής υπηρεσιών από τις 13/11/09, όπως εμφανίζεται από αντίγραφο της σύμβασης, που προσκομίζεται, για το λόγο ότι ο ενάγων καθυστέρησε μια από τις ληξιπρόθεσμες δόσεις του άνω δανείου, οπότε και ακολούθησε τηλεφώνημα στον ενάγοντα από την τελευταία εταιρεία στις 27/11/15 και άμεση διαμαρτυρία του ενάγοντα. Το πότε διαβίβασε η εναγομένη τα δεδομένα του ενάγοντα στην εταιρεία ενημέρωσης οφειλετών δεν γνωρίζουμε, αλλά αυτό συνέβη χωρίς προηγούμενη ενημέρωση του ενάγοντα. Γεγονός που αποδεικνύεται, αλλά και δέχεται εμμέσως και η εναγομένη. Όπως παρατηρούμε, δε, από το άνω απόσπασμα της σύμβασης, η ενημέρωση, που αναγράφεται και γίνεται από την εναγομένη προς τον ενάγοντα, δεν είναι η οριζόμενη στο αρθ. 11 του νόμου, σε συνδυασμό και με το αρθ. 2ξια εδ. α,β, από Οικονομικό Οργανισμό του μεγέθους της εναγομένης και του πλήθους των εταιριών που έχουν εξάρτηση εξ αυτής. Ενώ, ο ενάγων, δεν γνώριζε ότι τα προσωπικά του δεδομένα θα διαβιβαστούν στην άνω συγκεκριμένη εταιρεία ενημέρωσης οφειλετών, ~~θύτε~~ τους λοιπούς αποδέκτες κατά το όνομα, διεύθυνση και λοιπά στοιχεία εξατομίκευσης αυτών και των τυχόν εκπροσώπων, που θα έπρεπε να γνωρίζει, ~~θύτε~~, όμως, τηρείτο και η διάταξη του αρθ. 10 του νόμου, που ορίζει για το απόρρητο και την ασφάλεια της επεξεργασίας, που πρέπει να αποδεικνύεται ότι τηρήθηκε, αλλά δεν αποδεικνύεται, ~~θύτε~~ και υπήρξε η ειδική και ρητή συναίνεση του ενάγοντα προς αυτά. Κατά τον τρόπο αυτό, που ακολούθησε η εναγομένη διευρύνεται ο κύκλος του υπεύθυνου επεξεργασίας, όπως και του εκτελούντος αυτή και των αποδεκτών, που δεν είναι σύμφωνο με το πνεύμα και τους ορισμούς του νόμου και την οικονομική εκμετάλλευση των δεδομένων του υποκειμένου, που πρέπει να είναι συγκεκριμένη την κάθε φορά και περιορισμένη στους σκοπούς και το χρόνο διάρκειας της σύμβασης. Λαμβάνοντας υπόψη όλα όσα αναφέρθηκαν στη μείζονα πρόταση και τον κίνδυνο που ενυπάρχει. Διαφορετικά τα προσωπικά δεδομένα όχι μόνο του ενάγοντα, αλλά κάθε υποκειμένου, κινδυνεύουν να

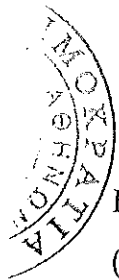
καταστούν αντικείμενο «συνεχούς» οικονομικής εκμετάλλευσης, όχι μόνο για τους σκοπούς μιας και μόνης σύμβασης, όπως η προκείμενη, από την ενάγουσα και τις θυγατρικές της εταιρείες. Γεγονός, που προκύπτει, από το ότι, επ ευκαιρία της προκείμενης σύμβασης ο σκοπός ορίζεται ευρύτερος, αναγράφεται ότι τα προσωπικά δεδομένα του ενάγοντα/αιτούντα μπορούν να χρησιμοποιηθούν και από την εναγομένη και από άλλες θυγατρικές της εταιρείες (άγνωστο ποιες) για « ενημέρωση του Οφειλέτη για προϊόντα και υπηρεσίες», που παρέχουν (άγνωστο ποια). Για διαφημιστική εκστρατεία ολιγότερο δαπανηρή συνεπώς, αλλά και εξασφαλισμένη κατά κάποιον τρόπο πελατεία. Αυτό, όμως, υπερβαίνει το σκοπό και το χρόνο της περιορισμένης χρονικά σύμβασης, αυξάνοντας το οικονομικό όφελος της εναγομένης, προβλέποντας αόριστο και ευρύτατο κύκλο αποδεκτών, μη εξασφαλίζοντας το απόρρητο και την ασφάλεια επεξεργασίας των προσωπικών δεδομένων του ενάγοντα. Η εταιρεία ενημέρωσης οφειλετών, εξάλλου, με την οποία συμβλήθηκε η εναγομένη, ήταν γνωστή μεν σε εκείνη, όχι όμως στον ενάγοντα, που δεν συμβλήθηκε μαζί της και η οποία, σε σχέση με τον μη συμβληθέντα με αυτή ενάγοντα, θεωρείται επίσης «υπεύθυνος επεξεργασίας», ως έτερο νομικό πρόσωπο με δική της οργάνωση, που δεν θεωρείται ότι εξαρτάται από την εναγομένη εταιρεία, αλλά και με βάση το νόμο, υπό τον οποίο λειτουργούν οι εταιρείες αυτές (βλ αρθ.6§7 του Ν. 3758/09, όπως τροποποιήθηκε με αρθ. 36 του Ν.4038/2012. Βλ και ΕιρΑθ 3277/14, ΝΟΜΟΣ). Ως συνέπεια, υπήρξε παραβίαση των όρων του νόμου και των δικαιωμάτων ενημέρωσης και χρόνου αντίδρασης του ενάγοντα. Η εναγομένη δεν ανταποκρίθηκε στις υποχρεώσεις τήρησης του νόμου, υπό τις διατάξεις του οποίου λαμβάνει χώρα η επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα του ενάγοντα. Η εκ μέρους της παράβαση της ειδικής ενημέρωσης του ενάγοντα, που ορίζει ο νόμος, ενεργοποιεί και την ευθύνη της για αποζημίωση του, λόγω «ηθικής βλάβης» του. Οι δε περί του αντιθέτου ισχυρισμοί της εναγομένης, ότι ενημέρωσε τον ενάγοντα, όπως και άλλους πελάτες της, και δια του τύπου για την μεταβίβαση των προσωπικών του δεδομένων στην παραπάνω εταιρεία, δεν ανταποκρίνεται στην αλήθεια. Τα αντίγραφα ανακοινώσεων δια του τύπου, που προσκομίζει η εναγομένη, δεν αναγράφουν πουθενά και κανένα στοιχείο της Εταιρείας

1111V

Δ :
112

DN

7^ο Φύλλο της αριθ.415...../2016 απόφασης Ειρηνοδικείου Αθηνών
(Ειδική Διαδικασία Αποζημίωσης)

Ενημέρωσης Οφειλετών, στην οποία διαβίβασε τα προσωπικά δεδομένα του ενάγοντα (όπως, επωνυμία, έδρα, εκπρόσωπο κλπ). Ενώ, η παράβαση της ενημέρωσης του ενάγοντα οφειλέτη- πελάτη της, που συμβλήθηκε μαζί της και με άλλες συμβάσεις (προσκομίζονται αντίγραφα άλλων δύο συμβάσεων) και είναι συνεπής με τις υποχρεώσεις του, πριν από αυτή τη διαβίβαση των δεδομένων του στην εταιρία ενημέρωσης οφειλετών, δεν ήταν αποτέλεσμα αμελείας της εναγομένης. Εφόσον δεν αποδεικνύεται ούτε ότι δεν γνώριζε το νόμο, ούτε ότι «δεν όφειλε να γνωρίζει». Αντίθετα γνώριζε και εκ του κύκλου εργασιών της και εκ του πλήθους ειδικών και νομικών που απασχολεί προς πληροφόρησή της. Δεν παρέχεται, δε, ευχέρεια στο δικαστήριο να επιδικάσει μικρότερο ποσό στον ενάγοντα, μετά τη διαπίστωση της παράβασης, που οδηγεί κατ' αποτέλεσμα στην «ηθική βλάβη», σύμφωνα με όσα αναφέρθηκαν στην μείζονα πρόταση και το ποσό αποτελεί το ελάχιστο οριζόμενο στο νόμο (το αιτούμενο υπολείπεται κατά μερικά λεπτά). Δεν απαιτείται, δε, να υπάρχουν και άλλες παραβάσεις, ώστε να θεωρηθεί, ότι προσβάλλεται ο ενάγων στην προσωπικότητά του και υφίσταται «ηθική βλάβη». Αν υπάρχουν τότε απλά μπορεί να αυξηθεί το ποσό της αποζημίωσης (βλ ΕιρΑθ 3277/14, οπ). Ούτε, βέβαια, προκύπτει καμία καταχρηστική άσκηση του δικαιώματός του ενάγοντα, εφόσον το δικαίωμά του διασφαλίζεται εκ του νόμου, η δε ελάχιστη αποζημίωση λόγω ηθικής βλάβης του εκ της παράβασης του νόμου, ορίστηκε ως ελάχιστο αντιστάθμισμα του οικονομικού οφέλους που έχει για τις εταιρείες η χρήση και επεξεργασία των προσωπικών δεδομένων των πελατών τους και δεν έχει σχέση, ούτε συγκρίνεται, με το αντικείμενο της δανειακής σύμβασης, όπως ισχυρίζεται η εναγομένη.

Κατ' ακολουθία, εφόσον αποδείχτηκε η βασιμότητα της αγωγής στην ουσία της, θα πρέπει, απορριπτόμενων των εναντίον ισχυρισμών και ενστάσεων της εναγομένης, να γίνει δεκτή η αγωγή, να υποχρεωθεί η εναγομένη να καταβάλλει στον ενάγοντα το ποσό των πέντε χιλιάδων οκτακοσίων εξήντα εννέα ευρώ και 40 λεπτών (5.869,40€) νομιμοτόκως από την επίδοση της αγωγής και μέχρι εξοφλήσεως, να κηρυχθεί η

απόφαση προσωρινά εκτελεστή, ως προς το καταψηφιστικό της αίτημα και να καταδικαστεί η εναγομένη στην καταβολή της δικαστικής δαπάνης του ενάγοντα κατ' άρθρ. 176 και 191§2 ΚΠολΔ, όπως ορίζεται ειδικά στο διατακτικό της απόφασης.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζοντας αντιμωλία των διαδίκων.

Απορρίπτει ό,τι κρίθηκε απορριπτέο

Δέχεται την αγωγή

Υποχρεώνει την εναγομένη να καταβάλλει στον ενάγοντα το ποσό των πέντε χιλιάδων οκτακοσίων εξήντα εννέα ευρώ και 40 λεπτών (5.869,40€), νομιμοτόκως από την επομένη της επίδοσης της αγωγής και μέχρι εξοφλήσεως.

Κηρύσσει την παρούσα προσωρινά εκτελεστή.

Καταδικάζει την εναγομένη στην καταβολή της δικαστικής δαπάνης των εναγόντων, που ορίζει στα διακόσια τριάντα πέντε ευρώ και 90 λεπτά (235,90€).

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στην Αθήνα στις 21. Οκτωβρίου 2016, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, ενώ απουσίαζαν οι διάδικοι.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΟΥ ΑΓΓΕΛΙΚΗ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΚΑΠΛΑΪΝΑΣΤΑΣΙΑ

